

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310
โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี*
A STUDY OF ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT IN VLE310 USING THE CIPPA
MODEL TEACHING METHOD FOR THE THIRD-YEAR STUDENTS IN VALAYA
ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

ประวิทย์ ธงชัย

Prawit Thongchai

ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประเทศไทย

Language Center, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Thailand

Corresponding author E-mail: prawit@vru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปา 2) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนวิชา VLE310 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปา เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 1632 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือวิจัยได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310 และแบบวัดความพึงพอใจ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดการวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพโดยเฉลี่ย 82.00/91.78 โดยค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ซึ่งแสดงว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310 โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2. ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชา VLE310 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปาโดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับดีทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 มีความพึงพอใจในระดับดี รองลงมา ด้านเนื้อหาวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 มีความพึงพอใจในระดับดี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 มีความพึงพอใจในระดับดี ตามลำดับ

คำสำคัญ: โมเดลชิปปา, ผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษ, ความพึงพอใจ

Abstract

The purposes of this research are 1) to study the learning achievement in English subject VLE310 of third-year students during before and after learning management by using the CIPPA model for instructional management, 2) to study the satisfaction on VLE310 of third-year students

* Received 6 June 2023; Revised 23 June 2023; Accepted 26 June 2023

after learning management by using the CIPPA model. It is developmental research. The population is the third-year studying at Valaya Alongkorn Rajabhat university under the royal patronage 1632 students. The sample consisted of 30 the third-year students, using multi-stage random sampling. Research tools include English Reading Achievement Test of VLE310 and satisfaction form. Statistics for analyzing the data were mean, standard deviation, and t-test. The results of the research were 1. a set of measuring English reading ability using the CIPPA model teaching method developed by the researcher with an average efficiency of 82.00/91.78 with the efficiency of the results higher than the specified criterion of 80/80, indicating that the students had achievements in learning English of VLE310 using the CIPPA model teaching method after studying higher than before studying with statistical significance at the 0.05 level, and 2. the satisfaction level after learning management by using the CIPPA model was good in all aspects. The aspect with the highest average was creativity with an average of 3.98, which is a good level, followed by subject content with an average of 3.97 with a good level of satisfaction, and the aspect with the lowest average was the instructional media aspect with an average of 3.75 with a good level of satisfaction respectively.

Keywords: CIPPA Model, English Learning Achievement, Satisfaction

บทนำ

มนุษย์กำหนดภาษาขึ้นเพื่อเป็นสัญลักษณ์ใช้ติดต่อสื่อสารและเป็นวัฒนธรรมอีกอย่างหนึ่งในบรรดาวัฒนธรรมอีกหลายอย่างที่เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์มาอยู่ร่วมกันเป็นสังคมมนุษย์ใช้ภาษาสื่อสารกันเพื่อบอกกล่าวถึงความต้องการและความนึกคิด อารมณ์ ความรู้ ภูมิปัญญา และความตั้งใจ ภาษาจึงเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความคิดเหล่านั้นไปยังผู้อื่น เปรียบเสมือนภาษาเป็นแหล่งภูมิปัญญาของคนในสังคม เนื่องจากภาษาสามารถบันทึกความรู้ ถ่ายทอดความรู้ ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญา ทั้งนี้ความสามารถในการใช้ภาษาจากภูมิปัญญา องค์ความรู้ต่างๆ ยังได้สะท้อนถึงอัตลักษณ์ตัวตนของผู้พูดภาษา และความเป็นมนุษย์ อันรวมถึงมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของสังคมมนุษย์ในสังคมอีกด้วยโดยองค์การยูเนสโก มองความสำคัญของภาษาว่า ภาษาคือมรดกของมวลมนุษยชาติ ความหลากหลายของภาษาคือความหลากหลายทางมรดกด้านภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม (UNESCO Ad Hoc Expert Group, 2003); (รักคุณ ปัญญาจุไร, 2560) ภาษาจึงนับเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดส่วนหนึ่งของสังคมเป็นส่วนที่ถ่ายทอดลักษณะแท้จริง เป็นการแสดงอารยธรรมต่าง ๆ ถึงขนบธรรมเนียม ความเป็นอยู่ของผู้พูดภาษานั้น ๆ พระยาอนุมานราชธน (เสฐียรโกเศศ, 2522) กล่าวว่า ภาษาตามความหมายของนิรุกติศาสตร์คือวิธีที่มนุษย์แสดงความรู้ในใจเพื่อให้ผู้ที่ต้องการให้รู้ได้รู้จะเป็นเพราะต้องการบอกความรู้ในใจที่นึกไว้หรือเพื่อระบายความรู้ในใจที่อัดอั้นอยู่ให้ปรากฏออกมาภายนอก โดยใช้เสียงพูดที่มีความหมายตามที่ได้ตกลงรับรู้กัน ซึ่งมีผู้ได้ยินรับรู้และเข้าใจ ในปัจจุบันการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกันเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำเนินชีวิตเรียกได้ว่ามีความจำเป็นพอ ๆ กับปัจจัย 4 ตลอดเวลา มนุษย์อาศัยภาษาสื่อสารเป็นเครื่องมือ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของตนและอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคม การใช้ภาษาสื่อสารเป็นพื้นฐานการติดต่อของมนุษย์ และเป็นเครื่องมือที่สำคัญของกระบวนการทางสังคม (ประมะ สตะเวทิน, 2539) ดังที่กาญจนา นาคสกุล กล่าวว่า จุดมุ่งหมายสำคัญของการใช้ภาษาก็คือการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในความนึกคิด หรือข้อความอันแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างใดอย่างหนึ่งให้ผู้อื่นทราบดังนั้น การใช้ภาษาติดต่อสื่อสารนั้นไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารแบบเผชิญหน้าหรือผ่านสื่อต่าง ๆ ก็ตาม เป็นการส่งสารหรือเรื่องราวจากฝ่ายหนึ่งไปอีกฝ่ายหนึ่งให้ตรงตามความประสงค์ในสิ่งที่นึกคิดและทำให้อีกฝ่ายหนึ่งสามารถรับรู้ถึงความต้องการนั้น ๆ ได้ ตลอดจนเข้าใจได้ถูกต้องพร้อมกับตอบสนองตาม

ความต้องการของผู้สื่อสารได้ (กาญจนา นาคสกุล, 2556); (สิริวรรณ นันทจันทุล และสมเกียรติ รักมณี, 2549) ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญ มีความเป็นภาษาสากล (Global Language) และไม่มีใครสามารถปฏิเสธความสำคัญและอิทธิพลของภาษาอังกฤษได้ เพราะมีบทบาทความเป็นผู้นำภาษาโลก (World Leading's Language) ที่เข้ามามีบทบาทเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร และมีความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน ปัจจุบันมีผู้คนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร 1 ใน 3 ของประชากรของโลก เนื่องจากเป็นภาษาที่ถูกใช้กันแพร่หลาย ทั้งในทางธุรกิจ วิทยาศาสตร์ การเมืองและการปกครอง และยังสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันรวมถึงอนาคตด้วย เพราะใช้ในการสื่อสารมากที่สุดในโลก องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ได้รับการบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษและยังเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (Crystal, D. , 2003); (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) นอกจากนี้ การสื่อสารระหว่างองค์กรสากลต่าง ๆ ในปัจจุบันนี้มักจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นกลางในการสื่อสาร (AEC) เพราะใช้อย่างแพร่หลายทั่วโลก ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่เห็นคุณค่าของการสื่อสารและให้ความสำคัญของภาษาสากลที่เป็นดังภาษากลางในการสื่อสารกับสังคมโลกและประเทศอื่นๆ มาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ดังจะเห็นได้จากสื่อต่าง ๆ รอบตัวเราในทุกวันนี้มักจะพบเห็นข้อมูลที่เป็นภาษาอังกฤษ เช่น ป้ายโฆษณาขนาดใหญ่บนถนนสายหลัก สื่อภาพยนตร์ สื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร ใบปลิวสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่ออินเทอร์เน็ต คู่มืออุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นต้น

ดังนั้น ผู้ที่มีความสามารถทางด้านภาษาสากลอย่างภาษาอังกฤษและใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีเทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา (native speakers) จึงมีความได้เปรียบในด้านการสื่อสารมากกว่าคนที่ไม่มีความรู้ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงได้กลายเป็นต้นทุนในชีวิตของผู้คนจำนวนมากอีกทั้งเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ช่วยสร้างโอกาสในชีวิตทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา หรือแม้กระทั่งการเมือง ในทางกลับกันความสำคัญของภาษาอังกฤษในฐานะภาษาโลกก็ทำให้คนอีกจำนวนไม่น้อยพลาดโอกาสต่าง ๆ ในชีวิตไปได้เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะผู้ที่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ ภาษาอังกฤษจึงเปรียบเสมือนใบเบิกทางเพื่อนำไปสู่การศึกษาที่ดีกว่าและโอกาสการมีหน้าที่การงานที่ดี (ธนพิสิฐ สฤติวัฒนสกุลและ คมกฤษ ตาชม, 2559) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นความจำเป็นสำหรับคนทั่วโลก ในการใช้ภาษาอังกฤษอันเป็นภาษาสากลเพื่อการติดต่อสื่อสาร การค้นคว้าความรู้ในด้านวิชาการ และในด้านการศึกษา ภาษาอังกฤษได้บรรจุไว้ในหลักสูตรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ในทุกระดับการศึกษาตั้งแต่การศึกษาระดับปฐมวัย จนถึงระดับอุดมศึกษาและตลอดชีวิต ซึ่งจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษในปัจจุบัน นอกจากจะมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาทั้งเพื่อการศึกษาและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันแล้ว ยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการประกอบอาชีพจากความจำเป็นและความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยได้เกริ่นนำถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง โดยที่องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นที่ต้องจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวหน้าโลก รวมถึงการพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย เน้นการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารและมีทักษะภาษาในระดับสูงใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้และเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงความรู้ทั้งในและต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารมีมากมายหลากหลายรูปแบบ เช่น การฟัง การพูด สำหรับการนำไปใช้ ทักทาย ต้อนรับ แนะนำตัวเอง การพูดให้ข้อมูล การเสนอแนวทาง การแนะนำ การบอกทิศทาง การเจรจาต่อรอง และการแสดงความคิดเห็น ทักษะการเขียน เช่น การเขียนจดหมายหรืออีเมลในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร การเขียน

ขอบคุณและขอโทษ การเขียนยืนยันการจองห้องพัก เป็นต้น ซึ่งรูปแบบเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญและเป้าหมายในการสื่อสารที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามการสื่อสารคือการที่ทุกคนต้องได้รับสารที่ไปในแนวทางเดียวกัน (Sophia, N., 2007) ทักษะการอ่านถือเป็นหนึ่งในรูปแบบที่ค่อนข้างสำคัญที่จะใช้ในการติดต่อสื่อสาร เช่น การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อหาข้อมูลหรืออีเมลในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) ซึ่งได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ความคิดและเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน เป้าหมายของการอ่านคือความเข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างลึกซึ้งว่าผู้แต่งหรือผู้ประพันธ์ต้องการสื่อสิ่งใด เพื่อให้ผู้อ่านนั้นมีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น การที่แต่ละบุคคลจะตีความสาร หรือถอดความหมายได้อย่างถูกต้องนั้น ต้องพึ่งทักษะด้านการอ่านจับใจความ การอ่านจับใจความ คือ การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่องใจความสำคัญของเรื่อง คือ ข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือเรื่องนั้นทั้งหมด ข้อความอื่น ๆ เป็นเพียงส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น ข้อความหนึ่งหรือตอนหนึ่งจะมีใจความสำคัญที่สุด (แววมยุรา-ประทีป เหมือนนิล, 2564); (พาพร พิงศักดิ์, 2534) ซึ่งความสำคัญของการอ่านจับใจความนั้นมีมากมาย เช่น อ่านเพื่อแสวงหาความรู้ อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นต้น การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกฝนเพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเกิดขึ้นมากมาย เนื่องจากภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาแม่ของผู้เรียนเหล่านั้นจึงส่งผลให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มั่นใจในความสามารถการใช้ภาษาของตนเอง และส่งผลให้เกิด ความวิตกกังวลในการใช้ภาษาของตนเองตามมา (บัญชาการ เสมอเพชร และพลังโชค แหวนเพชร, 2556); (Tum, D. O., 2012) การส่งเสริมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษจึงนับว่าเป็นวิชาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในมุมมองด้านการศึกษาทุกระดับ ผู้สอนต้องมีการเตรียมความพร้อมและเสริมสร้างผู้เรียนมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีเพื่อวางรากฐานในการเรียนรู้โลกปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพและรู้เท่าทันวิชาการด้านต่าง ๆ ผ่านการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามการเรียนภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรโดยเฉพาะในระดับช่วงเริ่มต้น ทั้งนี้ เพราะการจัดการเรียนการสอนประสบกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย อาทิ ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนไม่มีทักษะในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษที่แท้จริง และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่สอนโดยยึดวิธีการสอนแบบเดิมเน้นอาจารย์ผู้สอนเป็นสำคัญ สื่อในการเรียนการสอนล้าสมัยหรือสื่อออนไลน์ยังไม่เข้าถึงผู้เรียนอย่างเพียงพอ (ศิริบุญญา ศรีคำ และคณะ, 2558) ด้วยความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาเพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในยุคปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ประวิทย์ ธงชัย, 2565)

จากปัญหาที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหการอ่านและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน (คำชาย จันทะหงษ์ และสิทธิพล อาจอินทร, 2556) อีกทั้งให้มีความสอดคล้องตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ตามประกาศของมหาวิทยาลัย ที่ว่าเพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านภาษา และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์เพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านภาษา และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ที่ว่าระดับความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ เมื่อทดสอบตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) สูงขึ้น (มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2563) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้เทคนิคโมเดลชิปปา (CIPPA Model) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน (ที่ผู้วิจัยรับผิดชอบ) โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) (กุลธิดา คนเสี้ยม, 2557) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบหนึ่งที่จะส่งเสริมการคิดของผู้เรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้คิด ได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการที่สำคัญคือ ผู้เรียนได้ ทบทวนความรู้เดิม ผู้เรียนได้รับ/แสวงหา/รวบรวม/ข้อมูลประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผู้เรียนได้ศึกษาคิดวิเคราะห์ และสร้าง

ความหมายข้อมูล/ประสบการณ์ด้วยตนเองโดยใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ อย่างหลากหลายการจัดการเรียนรู้โดยใช้ รูปแบบชิปปาเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของการจัดการเรียนการสอน โดยมีกระบวนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้มีการฝึกคิดแก้ปัญหา และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมีหลักการในการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาไว้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ การสอน (ทิศนา ขัมมณี, 2542)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310 โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี โดยการนำกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310 ใช้เทคนิคโมเดลชิปปา (CIPPA Model) ทั้งนี้เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษจากและความพึงพอใจต่อการสื่อสารที่นำมาทดลองกับนักศึกษาที่เรียนรายวิชากลยุทธ์การอ่าน-เขียน สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (VLE310) โดยจัดการเรียนรู้ด้วยโมเดลชิปปา (CIPPA Model) มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA Model)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนวิชา VLE310 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA Model)

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ที่ได้รับการสร้างชุดการสอน ที่ผู้วิจัยได้สร้างเพื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดของวิธีดำเนินการศึกษาที่จะนำเสนอ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ทั้งหญิงและชายที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษาที่ 2/2565 จำนวน 1,632 คน

1.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

1.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการผนวกเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชากลยุทธ์การอ่าน-เขียน สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Reading and Writing Strategies for Learners of English as a Foreign Language) รหัสวิชา VLE310

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ทั้งหญิงและชายที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษาที่ 2/2565 จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) ประกอบด้วย

2.1 สุ่มจากการจับฉลากจาก 2 ศูนย์การศึกษา (สระแก้ว ปทุมธานี) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้จังหวัดปทุมธานี

2.2 สุ่มจากภาคปกติและภาคพิเศษจากมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ได้ภาคปกติ จำนวน 6 section จาก 11 section

2.3 สุ่มห้องเรียนจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เรียนวิชากลยุทธ์การอ่าน-เขียน สำหรับผู้เรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Reading and Writing Strategies for Learners of English as a Foreign Language) รหัสวิชา VLE310 จำนวน 11 ห้องเรียนมา 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ มีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยในแต่ละระยะมี ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษวิชา VLE310 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ระหว่างก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA Model) ประกอบด้วยรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310 โดยใช้วิธีการสอนแบบ โมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพของแผนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310 โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ระยะที่ 2 ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนวิชา VLE310 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่าน ภาษาอังกฤษ และแบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานีซึ่งเป็นเครื่องมือเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาความเหมาะสมด้านภาษา เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านทำการประเมินความสอดคล้องระหว่างบทเรียน ข้อสอบและจุดประสงค์โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนการสอน

- ศึกษาเนื้อหาในบทเรียนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310 โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี จากเอกสาร หนังสือ ทฤษฎี และแนวคิดของบุคคลต่าง ๆ

- สร้างแผนการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการสอนแบบ โมเดลชิปปา (CIPPA Model) โดยใช้เนื้อหาบทเรียนทั้งหมด 6 แผน

- นำแผนการจัดการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาแก้ไขให้เหมาะสมถูกต้อง

- นำแผนการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วไปพิมพ์เป็นแผนการจัดการเรียนการสอน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษ

- ศึกษาวัตถุประสงค์ของเนื้อหาวิชาที่นักศึกษาเรียนเกี่ยวกับอ่านภาษาอังกฤษ

- สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
วิจารณญาณ ด้วยกระบวนการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) จำนวน 1 ชุด 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบ
ปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก โดยข้อสอบครอบคลุมเนื้อหาทั้ง 6 แผน เพื่อใช้ทดสอบนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราช
ภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ก่อนและหลัง โดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน

- นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาแก้ไข ให้เหมาะสม
ถูกต้อง

- นำแบบทดสอบที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วไปพิมพ์เป็นแผนการจัดการเรียนการสอน
เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการอ่านภาษาอังกฤษโดยกระบวนการสอนแบบโมเดล
ชิปปา (CIPPA Model)

- ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดความพึงพอใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
- พัฒนาและปรับปรุงกรอบที่จะประเมินความพึงพอใจโดยใช้แบบสอบถามวัดความพึง
พอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

- นำแบบวัดความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาแก้ไข ให้
เหมาะสมถูกต้อง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน

- นำแบบวัดความพึงพอใจที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วไปพิมพ์เป็นแผนการจัดการเรียน
การสอน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การหาค่าคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310 โดยใช้วิธีการสอนแบบ
โมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง ๒ ฉบับ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อ
พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาความ
เหมาะสมด้านภาษา เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านทำการประเมินความสอดคล้องระหว่าง
ข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นได้วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตาม
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้สูตร IOC (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 หน้า124) เลือกข้อสอบไว้ได้ 50 ข้อ ที่มีค่า
IOC ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 โดยทำการตัดทิ้งจำนวน 20 ข้อ ให้เหลือ 30 ข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนที่ตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องแล้ว จำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ทั้ง
หญิงและชาย ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษาที่
2/2565 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและนำข้อสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ นำไปวิเคราะห์หาความเที่ยงทั้งฉบับ โดย
ใช้สูตรของ Lovett (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 หน้า 93) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.8198 แล้วพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์
เพื่อนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการทดลองโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310 โดยใช้วิธีการสอนแบบ โมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับ

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วจำนวน 30 ข้อ ทดสอบก่อนที่จะทำการทดลองสอนในคาบแรกเพื่อศึกษาความรู้เดิมของนักศึกษาแล้วทำการเก็บข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

2. ดำเนินการทดลองสอน โดยใช้ชุดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 หน่วยย่อย (หน่วยย่อยละ 3 ชั่วโมง) รวม 18 ชั่วโมง (ไม่รวม pre-test/post-test) ทำการทดลองสอนในปีการศึกษาที่ 2/2565 และดำเนินการทดสอบท้ายบทเรียนในแต่ละแผนการเรียนรู้

3. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) หลังจากทำการทดลองสอนครบ 6 หน่วยย่อยโดยใช้ชุดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี แล้วทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน แล้วทำการตรวจให้คะแนนทั้งสองครั้ง แล้วนำไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักศึกษาทำได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาชุดการวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษาที่ 2/2565 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานีครั้งนี้ มีการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของชุดการวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยกระบวนการสอนแบบ โมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 นำผลการศึกษาของแต่ละหน่วยย่อยในชุดการสอนเพื่อวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างมาตรวจให้คะแนน

1.2 นำคะแนนของนักศึกษาทุกคนในกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากแบบฝึกหัดประจำหน่วยย่อยและผลแต่ละหน่วยย่อยในชุดการสอนมาหาค่าเฉลี่ยและคิดค่าร้อยละจากคะแนนเต็มทั้งหมดในทุกหน่วยย่อย ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) ของชุดการวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้พัฒนาขึ้น

1.3 นำแบบทดสอบท้ายบทของนักศึกษาทุกคนในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามาตรวจให้คะแนน

1.4 นำคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษามาหาค่าเฉลี่ย และคิดเป็นร้อยละจากคะแนนเต็ม ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) ของชุดวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการวัดความสามารถทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยกระบวนการสอนแบบ โมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี โดยใช้การทดสอบแบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t test dependent sample) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดำเนินการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 บันทึกคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยชุดการสอนเพื่อพัฒนาความด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 2 คำนวณค่าผลต่างของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 3 ทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดการวัดความสามารถทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยกระบวนการสอนแบบ โมเดลชิปปา (CIPPA Model) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี หลังเรียนกับก่อนเรียน โดย

ใช้การทดสอบแบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน โดยการคำนวณจากสูตรและเปิดตารางเปรียบเทียบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการอ่านภาษาอังกฤษโดยกระบวนการสอนแบบ โมเดลชิปปา (CIPPA Model) วิเคราะห์ข้อมูลแบบวัดความพึงพอใจเป็นรายข้อ โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ดังนี้

สถิติพื้นฐาน

1. สถิติพื้นฐานได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังการศึกษา (S.D.) ของคะแนน

ก่อนและหลังการใช้ชุดการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310

สถิติในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. สูตรที่ใช้คำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. หาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
3. หาค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
6. สถิติที่ใช้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

ผลการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310 โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี มีผลการวิจัยดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษวิชา VLE310 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA Model) พบว่า วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) เน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง วิธีการสอนที่เป็นระบบช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน ตีความ ขยายความสรุปและจับใจความจากเรื่องที่อ่านโดยเน้นการเรียนรู้เข้าใจและจดจำเนื้อเรื่องได้ ทำให้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรพิไล จันทินมาตร และคณะ ที่ผลการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA Model) มีจุดเน้นที่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัวการมีส่วนร่วมทางกายการเรียน รู้กระบวนการต่าง ๆ การถ่ายโอนการเรียนรู้หรือการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้แก่ 1) ขั้นการทบทวนความรู้เดิม (Review of basic knowledge) 2) ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่ (Exploring new knowledge) 3) ขั้นการศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม (Studying and understanding the data for linking new knowledge) 4) ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม (Knowledge exchange) 5) ขั้นการสรุปและจัดระเบียบความรู้ (Knowledge summary and organization) 6) ขั้นการแสดงผลงาน (Task presentation) 7) ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ (Knowledge application) ซึ่งการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ขึ้นด้วยตนเองทำให้ความรู้ที่เกิดขึ้น

นั้นเกิดเป็นทักษะและมีประสิทธิภาพช่วยให้เกิดความก้าวหน้าทางการเรียน โดยผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากขึ้น

ระยะที่ 2 ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนวิชา VLE310 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 พบว่า ผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA Model) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับดีทุกด้าน ได้แก่ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 รองลงมา ด้านเนื้อหาวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 มีความพึงพอใจในระดับดี ตามลำดับ

อภิปรายผล

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310 โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี อภิปรายผลได้ดังนี้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษวิชา VLE310 โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปาของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยชุดการวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E1/ E2) โดยเฉลี่ย 82.00/91.78 โดยมีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 82.00 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 91.78 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยชุดการวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) มีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน 24.60 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน 27.53 คะแนน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเทคนิคการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) จะเน้นให้นักศึกษาได้ศึกษาเป็นกระบวนการให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความคิด และการตัดสินใจอย่างเป็นระบบ มุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สามารถสร้างความรู้ ค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีบทบาทมากในกิจกรรมการเรียนการสอน มีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ อีกทั้งแลกเปลี่ยนความรู้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การได้เคลื่อนไหวทางกาย การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรพิไล จันทินมาตร และคณะ ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model) มีจุดเน้นที่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัวการมีส่วนร่วมทางกายการเรียน รู้กระบวนการต่าง ๆ การถ่ายโอนการเรียนรู้หรือการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ขึ้นด้วยตนเองทำให้ความรู้ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดเป็นทักษะและมีประสิทธิภาพช่วยให้เกิดความก้าวหน้าทางการเรียน โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการอ่านและเขียน สะกิดคำของนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะและการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้เนื่องมาจาก แบบฝึกเสริมทักษะให้ความสำคัญกับแรงจูงใจทำให้ผู้เรียนเกิดความปรารถนาที่จะรู้โดยการทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจมากขึ้นมีการเสนอเนื้อหาให้กับผู้เรียนในรูปแบบที่ง่ายเพียง พอที่ผู้เรียน จะสามารถเข้าใจได้เสนอเนื้อหาตามขั้นตอนและมีการเสริมแรงเมื่อผู้เรียน บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้และเมื่อนักเรียนได้กระทำซ้ำ ๆ จะเกิดความชำนาญทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่วสามารถทำได้ดีตามศักยภาพโดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาและความกดดันอื่น ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model) มีจุดเน้นที่การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้ผู้เรียน สร้างความรู้ด้วยตนเองการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล และสิ่งแวดล้อมรอบตัวการ

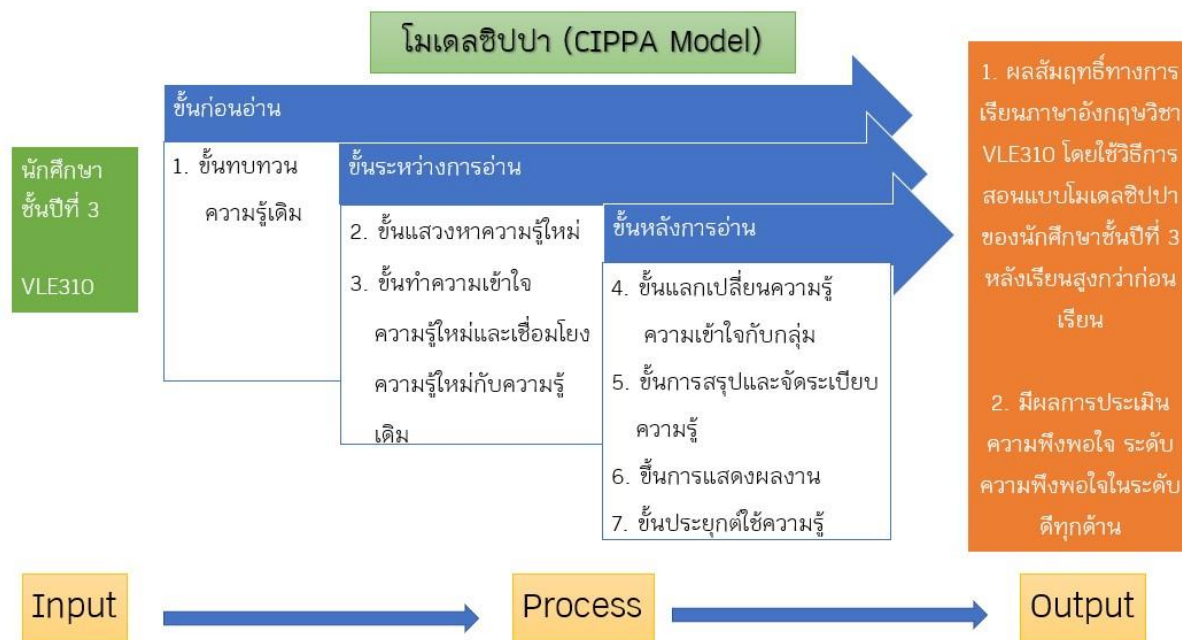
มีส่วนร่วมทางกายการเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ การถ่ายโอนการเรียนรู้หรือการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ขึ้นด้วยตนเองทำให้ความรู้ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดเป็นทักษะและมีประสิทธิภาพช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ (พรพิไล จันทินมาตร และคณะ, 2564) อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสบลาภ นุ่มนวล และทรงภพ ขุนมธูรสที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกสายเลือดโดยการจัดการเรียนรู้แบบ ชิปปาโมเดล (CIPPA Model) ร่วมกับเกมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการจัดการเรียนรู้แผนการเรียนการสอน เรื่องรามเกียรติ์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล ร่วมกับเกม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 (ประสบลาภ นุ่มนวล และทรงภพ ขุนมธูรส, 2565) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิพิมล อินธิแสง และแสงเดือน คงนาวังผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องเวลา หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลร่วมกับแบบฝึก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24 คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 82.86 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ศศิพิมล อินธิแสง และแสงเดือน คงนาวัง, 2565)

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

พบว่า โดยภาพรวมมีผลการประเมินความพึงพอใจ ระดับความพึงพอใจในระดับดีทุกด้าน เมื่อพิจารณาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 มีความพึงพอใจในระดับดี รองลงมา ด้านเนื้อหาวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 มีความพึงพอใจในระดับดี ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 มีความพึงพอใจในระดับดี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 มีความพึงพอใจในระดับดี ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธรพี โสดาจันทร์ และคณะ ที่พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามรูปแบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model) อยู่ในระดับมาก (พัทธรพี โสดาจันทร์ และคณะ, 2558) ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อนทำให้มีกำลังใจในการศึกษา อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน มีกระบวนการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมร่วมกันที่หลากหลาย จึงทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาโมเดลอยู่ในระดับที่ดีตามไปด้วย อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญฤทัย ล้อซัง เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวร่างกาย ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ได้เรียนรู้ร่วมกัน และมีการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้จริงในการสร้างผลงาน ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น จะทำให้ผู้เรียนได้มีอิสระทางความคิด ได้แสดงศักยภาพของตนเองออกมาอย่างเต็มที่ ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง และทำให้ผู้เรียนได้ภาคภูมิใจในความสามารถตนเอง มากกว่าการเรียนรู้โดยการฟังบรรยายจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบชิปปาโมเดลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ขวัญฤทัย ล้อซัง, 2560)

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยในครั้งนี้ ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310 โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

จากภาพแสดงให้เห็นว่า การเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา VLE310 โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) เป็นการจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นของโมเดลชิปปาทั้ง 7 ขั้นตอนดังกล่าว ล้วนมีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาทุกขั้น เป็นการเน้นย้ำ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและจำความหมายของคำ ข้อความ หรือประโยคภาษาอังกฤษได้ดีเพิ่มขึ้น เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน สรุปมโนทัศน์ของเรื่อง เรียงลำดับเหตุการณ์ หรือ เล่าเรื่องได้ และมีการพัฒนาการภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่มร่วมกัน ซึ่งผู้วิจัยได้แนะนำเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องนั้น ๆ จากแหล่งอินเทอร์เน็ตทางภาษาที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะกับเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกเรียนรู้ด้วยตัวเองเพิ่มเติมแล้วมาแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกันในกลุ่มอีกทั้งขั้นที่ 6 แสดงผลงาน ในขั้นนี้ผู้เรียนมีความรู้สึกภูมิใจในผลงานตนเองที่ได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนแสดงความคิดสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานของตนเอง และทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ไม่น่าเบื่อและยังมีความน่าสนใจอีกด้วย

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลทางการเรียนภาษาอังกฤษวิชา VLE310 โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและโดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับดีทุกด้าน ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำไปใช้ ดังนี้ 1) การจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการสอนผู้สอนจำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญด้านทักษะทางภาษา เพื่อชี้แนะผู้เรียนที่ต้องการความช่วยเหลือด้านภาษา 2) ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมโดยคอยกระตุ้นและให้การเสริมแรง ตลอดจนให้คำแนะนำอย่าง

ใกล้ชิด เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมออก 3) ก่อนดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการสอนผู้สอนจะต้องจัดเตรียมเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้สอนควรชี้แนะให้ผู้เรียนทราบถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง และให้ความร่วมมือและช่วยเหลือกลุ่มด้วยความจริงใจ 5) ระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ไม่ควรยึดตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เตรียมไว้มากเกินไปควรมีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสมของแต่ละเรื่อง เพราะผู้เรียนที่อ่อนจะทำกิจกรรมช้า ข้อเสนอแนะสำหรับประเด็นในการทำวิจัยครั้งต่อไป ได้แก่ 1) ควรได้มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับผลของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจในรายวิชาอื่น ๆ 2) ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ที่ส่งผลต่อตัวแปรอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจในการเรียน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา นาคสกุล. (2556). ระบบเสียงภาษาไทย [ฉบับแก้ไขปรับปรุง]. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลธิดา คนเสี้ยว. (2557). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพรหมเพชร. วารสารสุทธิปริทัศน์, 28 (87), 236-251.
- ขวัญฤทัย ล้อซัง. (2560). การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) เรื่อง ลำดับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร. วารสารออนไลน์บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. , 2560), 1-14.
- คำชาย จันทะหงษ์ และสิทธิพล อาจอินทร. (2556). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสนธิคำในภาษาลาว โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรูแบบซิปปา (CIPPA Model) ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยนครสวรรค์สาขาวิชาศิลปศึกษาไทยประชาชนลาว. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 36 (1), 60-66.
- ทิตนา แหมมณี. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดล CIPPA Model. วารสารครูศาสตร์, 30 (4), 65-70.
- ธนพิสิฐ สฤงศ์วัฒนสกุลและ คมกฤษ ตาชม. (2559). การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ใน การประชุมเครือข่ายความร่วมมือวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 9 พลังมนุษยศาสตร์ พลังสังคมศาสตร์ พลังแห่งความสุขที่ยั่งยืน (หน้า 596-604). พิษณุโลก: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บัญชาการ เสมอเพชร และพลังโชค แหวนเพชร. (2556). ความวิตกกังวลและการจัดการความวิตกกังวลของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในครั้งแรกของการสอนภาษาต่างประเทศ. วารสารการศึกษาและการปฏิบัติ, 4(2), 78-87.
- ประมะ สตะเวทิน. (2539). การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประวิทย์ ธงชัย. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี. วารสารมหาจุฬานาครพรรณ์, 9 (6), 354-368.

- ประสพลาภ นุ่มนวล และทรงภพ ขุนมธูรส. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง รามเกียรติ์ ตอนศึกสายเลือดโดยการจัดการเรียนรู้แบบ ชิปปาโมเดล (CIPPA Model) ร่วมกับเกมของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *Journal of Modern Learning Development*, 7 (6), 76-91.
- พรพิไล จันทินมาตร และคณะ. (2564). ผลการใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาเพื่อ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *มนุษย สังคมสาร (มมส.)*, 19 (2), 163-184.
- พัทธพี โสดาจันทร์ และคณะ. (2558). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ CIPPA MODEL ผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ. *วารสารการบริหารและ พัฒนา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 7(1) มกราคม-เมษายน 2558.
- พาพร พึ่งศักดิ์. (2534). การศึกษาความเข้าใจและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมภาษาจากเอกสารจริง. ใน *สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร*.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2563). เกณฑ์มาตรฐานและการรับรองความสามารถ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ใน พระบรมราชูปถัมภ์.
- รักคุณ ปัญญาธราไกร. (2560). การฟื้นฟูภาษาชาติพันธุ์ในภาวะวิกฤติ. ใน *ศาสตร์พระราชาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน: รวมบทความวิจัย บทความวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประจำปี พ. ศ. 2560 (หน้า 111-123). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- แววมยุรา-ประทีป เหมือนนิล. (2564). การอ่านจับใจความ [ฉบับปรับปรุงใหม่]. (พิมพ์ครั้งที่1). ประทีป เหมือน นิล.
- ศศิพิมล อินธิแสง และแสงเดือน คงนาง. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องเวลา โดย การจัดการเรียนรู้แบบชิปปา โมเดล(CIPPA Model) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2. *วารสาร มจร อุบลราชธานี*, 7(1), 479-490.
- ศิริญา ศรีคำ และคณะ. (2558). SQ4R กับการพัฒนาการอ่านเพื่อจับใจความ. ใน *งานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (หน้า 10 (1), 673-680). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). เอกสารประกอบการศึกษด้วยตนเองหลักสูตรผู้ช่วย ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาข้าราชการครูเพื่อเข้าสู่ ตำแหน่งสายงานผู้บริหารในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกรรมการอุดมศึกษา.
- สิริวรรณ นันทจันทุล และสมเกียรติ รักมณี. (2549). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เสฐียรโกเศศ. (2522). นิรุกติศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: คลังวิทยา.
- Crystal, D. (2003). *English as a Global Language* (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Sopha, N. (2007). *The needs of English competency development of tourism personnel in MahaSarakhm, KhonKaen, Roi- Et and Kalasin provinces. Research report: Rajabhatmahasarakham university.*
- Tum, D. O. (2012). *Feelings of language anxiety amongst non- native student-teachers. ScienceDirect*, 47 (2012), 2055-2059.
- UNESCO Ad Hoc Expert Group. (2003). *Language Vitality and Endangerment. Paris: International Expert Meeting on UNESCO Programme Safeguarding of Endangered Languages.*